

Collegium Universi Juris Canonici

Engel, Ludwig

Salisburgi, 1693

12. De Scrutinio in Ordine faciendo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61596](#)

TITULUS XII.

De Scrutinio in Ordine Faciendo.

SUMMARIO.

1. Scrutinium quid, & quotuplex?
2. In Scrutino que examinanda?
3. Ab hereticis eorumque fautoribus descendentes ordinari prohibentur.
4. Huius queruntur in heresis, & lese majestatis criminis?
5. Juici, & gentilium liberi cur non prohibentur ordinari?
6. Ordinandus que scire debeat.
7. Neophyti quando ordinari possit?
8. Tertium scrutinium quale?

Scrutinium à scrutando, sive interrogando dicitur examen ordinandorum, idque triplex est, primum & secundum, quod ante ordinationem, & tertium, quod in ipsa ordinatione peragitur. Primum habetur ex decreto Concil. Trident. Sess. 23. de Reform. cap. 5. ubi statuitur, ut hi, qui ad singulos maiores Ordines sunt assumenta, per mensem ante ordinationem Episcopum adeant, qui Parochio aut alteri, cui magis expedire videbitur, committat, ut nominibus ac desiderio eorum publice in Ecclesiis propositis, de ipsorum ordinandorum natibus, Estate, moribus, & vita a fide digna diligenter inquirat, testimonium inquisitionis mox ad Episcopum transmittat. quod licet usus in Germania non receperit, expediter tamen tam salubrem constitutionem observare, ut secundum preceptum Apostoli nemini citio manus imponatur, prisuam de ipsius statu, vita & moribus sufficiens informatio habeatur.

Asterum scrutinium eit, quod Episcopo secundum statuta antiquorum Canonum aff. 24. & Trident. d. Sess. 23. cap. 7. in-

Engel in DECRET. LIB. I.

cumbit, ut omnes ad ordinem accedere voluntes feriā quartā ante ipsam ordinatio- nem, vel quando Episcopo videbitur, ad civitatem evocentur. Episcopus autem Sacerdotibus alisque peritis viris sibi adjunctis ordinandorum genus, perso- nam, et atem, institutionem, mores, do- trinam, & fidem diligenter investiget, & examinet. Singula, quae SS. Canones & Trident. examinari volunt, breviter percur- ramus.

Itaque ad examen generis pertinet inquirere, an ordinandus sit ex genere ma- culato circa fidem; quia sacri Canones ab ordinibus excludunt descendentes ab hereti- ticiis, ac fautoribus, & defensoribus eorum- dem, usque ad secundum gradum per lineam masculinam, & usque ad primum per foemininam, nisi eorum parentes ante mor- tem pœnituerint, & Ecclesie reincorporati fuerint. Barb. in collect. ad Trident. d. c. 7. n. 5. & haec heresis pœna est, quæ ad in- star criminis læsa Majestatis etiam in filios puniatur. cap. vergentis. 10. de Heret. L. quisquis. 5. Cod. Ad L. Julianam Majest. tum ad execrationem sceleris, ut parentes saltē in pœna filiorum terrentur; tum etiam, quod filii interdum hæredes non tan- tū bonorum, sed etiam vitorum paterno- rum præsumantur, ideoque puniantur sine culpa sua quidem, sed non sine causa. In Ger- mania tamen ubi hæresis licentiosius graffatur, non est tām accurata hujus pœna ob- servatio, dummodo descendentes ex hære- ticiis ipsi probi Catholicī reperiuntur.

Judei autem & gentiles per januam ba- ptismi nunquam in Ecclesiam ingressi, sicut extra jurisdictionem Ecclesiae constituti ob infidelitatem puniri nequeunt, ita etiam eorum liberi à sacris Ordinibus non prohi- bentur.

In persona examinatur ordinandus, sit- ne seruos, obligatus, bigamus, legitimus,

aug

aut corpore viriatus, ut in sequentibus tit.
videbimus. Item de ætate ordinandi & in-
stitutione. (id est titulo , Gloff. in cap.
quando, dist. 24.) in Tit. de Ætate &
qual. tractabimus.

Mores probare debet ordinandus per
testimonium Parochi & Magistri scholæ,
juxtra Trident. Sess. 23. cap. 5. Unde in-
famia Juris aut facti laborantes, & publice
pœnitentes ordinari prohibitur. cap.
fin. de Tempor. ordinandorum. cap. ex
pœnitentibus 55. dist. 50.

6 Doctrina requirita excludit illiteratos.
cap. fin. de Ætate & qualitate. cap. illi-
teratos. 1. dist. 36. ad primam tonsuram
sufficit, si ordinandus fidei rudimenta, item
legere & scribere (quod de materna tan-
tum lingua, cum Concilium aliam non ex-
presserit, Doctores intelligunt) sciat.

Ad alios minores Ordines promoven-
di præter latinam lingua (quam in specie
requirit Trident. Sess. 23. cap. 11.)
etiam quæ sūi sunt Officii nosse debent,
nimurum, quod ad ostiarium spectet Ec-
clesiam custodire, dignos admittere, in-
dignos excludere: ad Lectorem sacræ le-
ctione fidelium animos ad pietatem excita-
re: ad Exorcistam super energumenos,
& catechumenos invocare: ad Acoly-
thum lumina, vinum & aquam ad sacrifi-
cium deferre.

Ad sacros Ordines assumendi scire de-
bent ea, quæ exercendo eorum Ordini
conveniunt, ut quod Subdiaconus in
folienni officio calicem ad altare deferre,
Epistolam canere, & juxta ritum Eccle-
siæ mediante Diacono in altari ministrare,
præterea etiam ad deferendum habitum,
& tonsuram Clericalem, recitandum

Breviarium; & servandam castitatem ex
voto facris Ordinibus annexo obligatus
esse debeat. Quod ad Diaconum spectet,
Sacerdoti soleniter celebranti immediate
in omnibus ministrare, Evangelium can-
re, populo prædicare, aliquando etiam
ex commissione Sacerdotis instanti causa
necessitatis, ubi Sacerdos præsens non est,
baptizare, etiam soleniter. Ad Presby-
teratum denique talis scientia requiritur,
ut ordinatus Sacraenta administrare &
populum in his, quæ ad salutem scitu re-
cellari sunt, instruere valeat. Trident. d.
l. cap. 13. & 14.

Circa vitam requiritur, ut ordinandus
non tantum alienus ab Ecclesia Catholica,
sed etiam neophytus, hoc est recenter con-
versus non sit, erit tamen penes arbitrium
Episcopi, conjicere ex moribus, & pietate
converli, intra quantum tempus noviter
conversus inter veteranos Christi milites, &
ad Ordines dignus censerri possit, telle Co-
var. in relect. Clem. si fui sis parte 2.
§. 2. n. 7. vers. tercia conclusio.

Tertium demum scrutinium, quod fit
in ipsa ordinatione, & de quo loquitur
cap. un. hoc tir. illud est, quando Episco-
pus in actu ordinationis querit, utrum or-
dinandi digni sint, ut ad Ordines assumantur?
cui questioni olim quidem responde-
bat Archidiaconus (ad cuius officium spe-
cerbat ordinandos examinare, & ad Or-
dines Episcopo presentare) quod quantum
humana fragilitas nosse sinet, sciat &
testificetur illos dignos esse. Verum idip-
sum hodiè in defuetudinem abiit, & uis
obtinuit, ut Capellanus vel Diaconus Epi-
scopo ordinanti ministrans loco Archidia-
coni per illa verba respondeat.

TITU-